

[Søren P. Larsen.]

lag. Jeg har ikke væsentligt at indvende herimod.

Hete Lovforslagets første Del handler udelukkende om de forsikrede. Med Hensyn paa dem, der ikke har sikret sig mod Arbejdsløsheden, har den højtærede Minister optaget en Bestemmelse om et Beløb paa 2½ Mill. Kr., der skulde stiles til Raadighed for de kommunale Hjælpekasser i Tiden fra 1. April indtil Udgangen af September 1933. Det er muligt, at vi bliver nødt til at bevilge et Beløb til Kommunerne for at komme dem til Hjælp, der ikke har forsikret sig; men vi vil der finde det rimeligt, at vi venter for at se, hvor store Udgifterne bliver for de enkelte Kommuner, og saa vil vi ikke stille os afvisende overfor den Tankegang, naar vi til sin Tid ser Regnskabet, at gaa med til at efterbevilge et Beløb til Hjælp til de kommunale Hjælpekasser til den Opgave, de kommer til at paatage sig i den kommende Sommer.

Som sagt, vi afviser ikke Lovforslaget, men vi kunde ønske, at Bestemmelsen om Tilskud til Hjælpekasserne bliver hvilende, indtil man nærmere ser, hvordan Billedet tegner sig. Vi fra vor Side giver Tilsagn om at se velvilligt paa Regnskabet over, hvor store de kommunale Byrder har været paa Hjælpekassernes Omraade, naar dette Regnskab til sin Tid foreligger, og vi vil ikke stille os afvisende overfor et eventuelt Beløb, som skal stilles til Raadighed fra Statskassen.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, der vil blive nedsat, hvor vi kan se nærmere paa de enkelte Bestemmelser, som bedre egner sig til Gennemgang i et Udvalg end til Gennemgang her i Salen.

Christmas Møller: Det første Spørgsmaal, det var naturligt og rimeligt at rejse ved Indledningen til denne Debat, er, hvorledes Stillingen er med Hensyn til dette Lovforslags Fremkomst. Den højtærede Minister har ogsaa haft et levende Indtryk deraf og har i sit Hoforgan til Morgen givet en Redegørelse for, hvorledes Stillingen er med Hensyn til de Forhandlinger, der har været ført mellem Regeringspartierne i snævrere Forstand, Ministeren og Partiet Venstre, til Forberedelse af denne Sag.

Jeg forstaar de Bemærkninger, den højtærede Minister er kommet med i „Social-Demokraten“, og de Bemærkninger, der kom fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, set sammen med de Bemærkninger, som Venstres Ordfører gjorde, saaledes, at man i Følelsen af, at det egentlig var gaaet saa godt efter Kanslergade-Forliget, mente, at man fortsat skulde sætte sig behageligt til Rette og søge at ordne Tingene i Fællesskab — og det er der ikke noget at sige til, hvis de Herrer kan gøre det —, men at det, som jeg har et levende Indtryk af, ikke er gaaet saa godt. Jeg har et Indtryk af, at navnlig det ærede Medlem Hr. Einer Jensen mente, at det Forslag, der var fremlagt, var meget utilfredstillende, hvad jeg i visse Henseender særdeles vel forstaar, og at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen maaske under Indtrykket af, at der nu var skabt en vis Forventning om, at man skulde gaa med til en Sommer-Vinterhjælp, eller hvad man nu skal kalde det, alligevel mente, at man var nødt til at gaa med til noget i Retning af dette.

Men saadan helt godt er det altsaa ikke gaaet for de to Parter, og jeg tror ikke, man behøver at være nogen stor Spaamand for at sige, at dette er maaske et Tidens Tegn paa en vis Ændring. Jeg vil da gerne sige, at jeg opfatter Stillingen saaledes, at da man ikke har kunnet naa til Vejs Ende, saa kommer man nu til Rigsdagen med dette Forslag, og vi skal have det i Udvalg og behandle det paa normal Maade. Jeg gaar naturligvis ud fra, at hvis denne min Opfattelse skulde være forkert, vil de ærede Medlemmer og den højtærede Minister rette mig.

Med Hensyn til Sagens Realitet vil jeg gerne sige følgende: Jeg tror, det vil være overmaade formaalistjunt, om de Betragtninger, som med ikke ringe Styrke bliver ført frem fra det konservative Folkepartis Side, og som ogsaa er blevet støttet fra anden Side, nemlig at vi bør have en Oversigt over hele den offentlige Økonomi, bliver gentaget ved denne Lejlighed. Jeg tror, at alle dog vil mene det rimeligt, at vi paa dette Tidspunkt, da vi staar overfor Tillægsbevillingslovens tredje Behandling, og da man dog maa have en vis Oversigt over, hvorledes Finansaaret er gaaet, og